

РЕШЕНИЕ

№ 1251

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11925** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С73-0402502/04.10.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция БО68, находящ се в [населено място], кв. Л., стопанисван и експлоатиран от [фирма], и забрана за достъп, за срок от 14 дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за налагане на принудителна административна мярка №

ФК-С73-0402502/04.10.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция БО68, находящ се в [населено място], кв. Л., стопанисван и експлоатиран от [фирма], и забрана за достъп, за срок от 14 дни.

От обстоятелствената част на обжалваната заповед се установява, че на 26.09.2019 г. в 10.24 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че търговският обект – бензиностанция, разполага с 6 колонки с 23 броя пистолета за зареждане на гориво бензин А-95Н, дизелово гориво – пропан бутан и 6 броя подземни резервоара за съхранение на гориво и пропан-бутан. В обекта има монтирана и функционираща ЕСФП модел К. В. КЛ (D1) с нивомерна система тип G. V. R. TLS XXXX с централно регистриращо устройство D. FP 2000 КЛ ИН на ФУ DT 791708 и ИН на ФП 02791708. При проверка в ПП ФУДВ е установено, че има съществени разлики между получените количества горива по еАДД, качени чрез клавиатура и количествата горива, постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта, а именно – на 21.09.2019 г. полученото количество гориво на бензин пропан бутан по еАДД качено чрез клавиатура е 8501,00 литра по АДД № 0000000004826322/21.09.2019 г., показателите за количеството гориво постъпило в резервоара по нивомерната система е 3139, 56 литра. Прието, че съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект е длъжно да предава по дистанционна връзка на НАП и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Прието е, че в процесния случай за датата 21.09.2019 г. показателите от монтираната в обекта нивомерна система тип тип G. V. R. TLS XXXX с централно регистриращо устройство D. FP 2000 КЛ ИН на ФУ DT 791708 и ИН на ФП 02791708 се различават от получените количества горива по еАДД, качени чрез клавиатура. За установените факти е бил съставен протокол за извършена проверка № 0402502/26.09.2019 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК. Прието е за извършено нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС.

В жалбата се излагат съображения, че констатираното несъответствие от органите по приходите е следствие на техническа грешка на нивомерната система за отчитане на количеството пропан бутан в процесния резервоар, като тази грешка е била моментна и тя е самоотстранена от системата в рамките на същия ден, като още на 21.09.2019 г. данните за количеството пропан бутан в резервоара на бензиностанцията са били автоматично коригирани и верните данни са били предадени към Националната агенция за приходите.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима. По същество, същата е основателна по следните

съображения:

Със заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С73-0402502/04.10.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция БО68, находящ се в [населено място], кв. Л., стопанисван и експлоатиран от [фирма], и забрана за достъп, за срок от 14 дни. От обстоятелствената част на обжалваната заповед се установява, че на 26.09.2019 г. в 10.24 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че търговският обект – бензиностанция, разполага с 6 колонки с 23 броя пистолета за зареждане на гориво бензин А-95Н, дизелово гориво – пропан бутан и 6 броя подземни резервоара за съхранение на гориво и пропан-бутан. В обекта има монтирана и функционираща ЕСФП модел К. В. КЛ (D1) с нивомерна система тип G. V. R. TLS XXXX с централно регистриращо устройство D. FP 2000 КЛ ИН на ФУ DT 791708 и ИН на ФП 02791708. При проверка в ПП ФУДВ е установено, че има съществени разлики между получените количества горива по еАДД, качени чрез клавиатура и количествата горива, постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта, а именно – на 21.09.2019 г. полученото количество гориво на бензин пропан бутан по еАДД качено чрез клавиатура е 8501,00 литра по АДД № 000000004826322/21.09.2019 г., показателите за количеството гориво постъпило в резервоара по нивомерната система е 3139, 56 литра. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, оспорване по отношение на него не се съдържа и в жалбата. В жалбата се излагат съображения, че констатираното несъответствие от органите по приходите е следствие на техническа грешка на нивомерната система за отчитане на количеството пропан бутан в процесния резервоар, като тази грешка е била моментна и тя е самоотстранена от системата в рамките на същия ден, като още на 21.09.2019 г. данните за количеството пропан бутан в резервоара на бензиностанцията са били автоматично коригирани и верните данни са били предадени към Националната агенция за приходите.

За установяването на това обстоятелство в хода на съдебното производство е изслушана съдебно-техническа експертиза, която е изчислила грешката на нивомерната система на бензиностанция БО68 за периода 18.09.2019 г. - 22.09.2019 г., като експертът в заключението си е посочил, че системата се е коригирала и е генерирала верни данни, с грешка, по-малка от максимално допустимата грешка от 1%, определена от приложение № 19 към чл. 3, ал. 3 на Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, за намиращото се в резервоара количество гориво, един ден след процесното получаване на горивото, т.е. в края на 22.09.2019 г. В заключението си експертът е посочил, че електронната система с фискална памет отчита, записва и изпраща информация за доставките на горива, коригирани с продадените количества по време на доставките, и за наличните количества горива на обекта, като поради тези данни следва извода, че коректни данни са били подадени от нивомерната система на бензиностанцията на 22.09.2019 г. Съгласно заключението на експерта генерирането на грешни данни е започнало след 18.09.2019 г., а на 22.09.2019 г. са подадени данни от системата с грешка от 0.1%, която е в границите на максимално допустимата грешка, определена от наредбата. Заключение на експерта не е оспорено от

ответната страна по спора, същото е съобразено със събраните по делото доказателства, като тази съдебна инстанция съобразява и обстоятелството, че действително и в протокола от извършената проверка не се съдържат данни за констатирано несъответствие за периода от 21 септември до 26 септември 2019 г. (деня на извършване на проверката). От протокола за извършената проверка се установява по несъмнен начин, че е установено нарушение само за 21 септември 2019 г. Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС принудителната административна мярка се налага на лице, което не спазва реда и начина за подаване на данни по чл. 118 от ЗДДС в Националната агенция за приходите. При съобразяването на посочените по-горе обстоятелства и заключението на съдебно-техническата експертиза следва извода за издаване на заповедта в нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Съгласно посочения текст всяко регистрирано или нерегистрирано лице по ЗДДС, което извършва продажби на течни горива от търговски обект е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

В процесния случай е несъмнено установено, че има съществени разлики между получените количества горива по еАДД, качени чрез клавиатура и количествата горива, постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта, а именно – на 21.09.2019 г. полученото количество гориво на бензин пропан бутан по еАДД качено чрез клавиатура е 8501,00 литра по АДД № 0000000004826322/21.09.2019 г., показателите за количеството гориво постъпило в резервоара по нивомерната система е 3139, 56 литра. Установява се също обстоятелството, че нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС е било преустановено още на 22 септември 2019 г., т.е. и към момента на извършване на проверката на 26 септември 2019 г. и към момента на налагане на принудителната административна мярка същото е било преустановено. По този начин запечатването на обекта за срок от 14 дни не изпълнява целите по чл. 22 от ЗАНН за преустановяване и предотвратяване а административни нарушения и последиците от тях. Съгласно посочения текст за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и преустановяване на вредните поледици от тях, могат да се прилагат принудителни административни мерки. В този случай, когато принудителната административна мярка е наложена след преустановяване на нарушението, същата има характера на санкция, а принудителната административни мерки несъмнено не изпълняват функции, присъщи на санкциите. За посоченото административно нарушение се предвижда имуществена санкция, която се налага с други цели, а именно да се предупреди и превъзпита нарушителят. Тази съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че в случая е безспорно, че възможността за налагане на имуществена санкция, както и за налагане на принудителна административна мярка е предвидена в закон – съответно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС, съответно чл. 185 от ЗДДС. Тази съдебна инстанция съобразява също така обстоятелството, че що се отнася до характера на обществените отношения, които са засегнати, изглежда легитимно, от една страна да се следи за възпирането на всяко едно нарушение, което се постига чрез налагането на имуществени санкции, а от друга страна да се репресират сериозни нарушения, които са особено тежки и които обосновават и налагането на принудителните административни мерки по чл. 186 от ЗДДС, а именно запечатване на търговския обект за срок до 30 дни.

При съобразяване на обстоятелствата, изложени по-горе в мотивите на това съдебно

решение следва извода за нарушение на принципа на пропорционалност/съразмерност, установен в чл. 6 от АПК при налагане на принудителната административна мярка. Този принцип на пропорционалност изисква, налагането на съответната санкция да не превишава границите на това, което е уместно е необходимо за постигане на легитимните цели, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели. В тази връзка и съгласно чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, а съгласно ал. 3, когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Следва да се съобрази и принципа за пропорционалност, съдържащ се в Европейския кодекс за добри практики на администрацията, съгласно чл. 6 от който административният орган, когато взема решения, съобразява преди всичко това, че предприетите мерки са съизмерими с търсената цел, и по-специално избягва ограничаване на правата на гражданите или налагане на задължения, когато тези ограничения или задължения не са в разумна връзка с целта на осъществяваното действие, както и обстоятелството, че дори неподходящият характер на една административна мярка може да засегне нейната законосъобразност. В процесния случай с оглед на установените обстоятелства, на липсата на изложени от административния орган обстоятелства за извършени други нарушения от търговското дружество (изрично се съдържа посочването, че нарушението е извършено за първи път), следва извода, че наложената принудителна административна мярка е непропорционална на извършеното нарушение. Макар да е вярно, че по принцип подобна принудителна административна мярка да е подходяща и ефективна за постигането на посочените в закона цели, то запечатването на търговския обект за срок от 14 дни, надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в съответствие с чл. 186, ал. 3, предложение второ от ЗДДС

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата се определя като основателна.

От страна на ответника по спора е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед на изхода на спора е неоснователно. От жалбоподателя не е направено искане за присъждане на разноски (изявление в тази насока е направено от процесуалния представител на жалбоподателя в съдебното заседание).

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С73-0402502/04.10.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ –

запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция БО68, находящ се в [населено място], кв. Л., стопанисван и експлоатиран от [фирма], и забрана за достъп, за срок от 14 дни, като незаконосъобразна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ